

Forhold til Udlandet, saaledes som det nu bliver Tilfældet (Hør!). At jeg desuagtet vil stemme for S, saaledes som den nu er omredigeret af Udvalget, hidrører fra den Tilføining, der bemyndiger Finansministeriet til at gjøre Undtagelser; thi, uagtet jeg ikke i Almindelighed kan indrømme, at det er rigtigt at give en sliq Bemyndigelse til Undtagelser i en Beskatning, saa er det dog den eneste Udvei til at høre de Ubilligheder, for ikke at sige Urimeligheder, som ellers vilde opstaae ved Ss consequente Gjennemførelse. — Jeg skal her tillade mig yderligere at gaae ind paa det Exempel med Hensyn til Fano, som den høitærede Finansminister allerede har fremhævet, for derved at anbefale Thinget den berørte Tilføining af Paragraphen.

Ifølge Forordningen af 1ste October 1802 er der lagt en Bygningsafgift, som Nytte- og Brugsskat, paa alle Bygninger paa Landet, der ere indrettede for Fabriker, Krohold, Møllebrug og anden fra Jordbrug og Fiskeri forskjellig Næring. I disse Ord ere Skipperhuse ikke nævnte, et heller synes de godt at kunne indbefattes under den almindelige Slutningsætning, da det ikke om disse, som om Fabriks-, Kro- og Mølle-Bygninger, sprogrigtigt kan siges, at de ere indrettede til Næringsdrift. I den samme, under 15de December s. A. for Hertugdømmerne Slesvig og Holsteen udstedte Forordning, er ogsaa i Bestemmelsen om Afgiften af Bygninger paa Landet Skipperhuse bestemt undtagne; efter Forordningen for Kongeriget ere ved det gamle danske Rentekammers Fortolkning af den danske Forordnings tvivlsomme Affatning, Skipperboliger paa Landet imidlertid medtagne til Bygningsafgift. Uden tvivl har man ved at lægge Forordningen for Kongeriget til Grund for Affattelsen af den for Hertugdømmerne, spurgt sig, hvilke andre Bygninger end Fabriker, Kroer og Møller paa Landet der kunde være indrettede til Næringsbrug, og da man ikke fandt og ikke letteligt skal kunne finde andre Arter, saa har man foretrukket at udelade hiin, til Tyvul eller Vilkaarlighed førende almindelige Sætning, og udtrykkeligt, for aldeles at forhindre det, tilføiet, at der ikke gaves andre skattepligtige Bygninger end de nævnte. Betynderligt nok

kom Forordningen af 1ste October 1802, efter det meget lange Svangerskab af 44 Aar først til Fødsel for Ribe Amt i Aaret 1846, og erholdt først dengang Anvendelse paa Skipperbygninger paa Landet i dette Amt. Paa denne Maade ere altsaa paa Fano og de Dele af andre Vesterhavssøer — Romø, Sylt — som henhøre til Ribe Amt, danske Skipperhuse i Aaret 1846 blevne skattepligtige, medens slesvigiske Skipper, der boe ved Siden af dem, aldeles under samme Vilkaar, forblive frie. Da Fano for største Delen er beboet af Skipper, saa er Bygningsafgiften forholdsvis betydelig, henved 1000 Rbd., og denne er ved Krigsskatsloven endvidere forøget med 500 Rbd. Hvis nu Fano skulde svare den i § 7 paabudne Krigsskat efter Drægtigheden af de Skibe, som henhøre til denne lille Ø, saa vilde Krigsskatten her blive høist byrdefuld; thi efter en Opgivelse, hvis Rigtighed jeg ikke har Grund til at betvivle, er den samlede Drægtighed af de til Fano hørende Skibe 2,542 $\frac{1}{2}$ Commercelæster. Krigsskatten vilde altsaa beløbe sig til over 1200 Rbd. og stille denne Des Beskatning i et endnu grellere Forhold til de slesvigiske Vesterhavssøer. Næsten alle Rhederne paa Fano ere tillige Skipper, og altsaa ved Bygningsafgiften trufne af Krigsskatten; men de ere derfor ingenlunde at betragte som Ciere af hine 2,542 $\frac{1}{2}$ Commercelæster. Det er mig bekendt, at en stor Deel af den Capital, som indstaager i Fanos Skibe, tilhører Hamborgske Handelshuse, eller Capitalister i Tønder, Husum og andre slesvigiske og holsteenske Byer, men disse Prioritetshavere ville neppe deeltage, og Byrden af Krigsskatten kommer altsaa alene til at hvile paa Hovedrhederne paa Fano.

Jeg har endnu at bemærke, at denne Afgift, hvis Krigen fornyes — og dette maa jo ved en Krigsskats Udskrivning forudsættes som mulig — vil blive meget byrdefuld for alle Bestidens Kysfarere. Disse ville da, ligesom i forrige Aar, være uden Beskjæftigelse, da deres Fragter især gjælde Hamborg, Altona og Hertugdømmernes vestlige Byer, og det vilde vissest være ubilligt at lægge Krigsskat paa en Gjenstand, som just paa Grund af Krigen ikke kan benyttes.

Det forekommer mig derfor at være fuld